

[Arne Bjerregaard]

det første holder folk, så længe renten er for nedadgående, sig selvfølgelig afventende. For det andet vil en lav inflationsrate være medvirkende til, at man er knap så interesseret i byggeri lige med det samme. Tidligere var det sådan, at man havde en forventning om, at begyndelsesudgifterne i løbet af kort tid procentvis blev reduceret på grund af en høj inflation. Endelig må vi sige, at der faktisk er boliger nok, idet det øjeblikkelige pres på udlejningsboligerne sådan set skyldes, at flere parcelhuse er forladt på grund af de høje omkostninger ved at bo der, ikke alene med hensyn til afdrag og forrentning, men også med hensyn til varmeudgifter. Så søger man selvfølgelig ind til de subsidierede udlejningslejligheder, det er klart.

Vi må også se i øjnene, at de mange ledige ejerboliger i det store og hele vil være en stopklods for en større stigning i parcelhusbyggeriet. At der i den øjeblikkelige situation mangler udlejningsboliger i et vist omfang, skyldes det, jeg allerede har nævnt. Men vi må erkende, at vi ret hurtigt kan komme i den situation, som en tidligere boligminister var i, nemlig at vi ikke kan få lejet udlejningsboligerne ud, og hvor vi må strenge os an for at finde frem til, hvordan vi nu kan få dem lejet ud.

Det viser sig, at det er fordelingen af boligerne, der er skæv. Det er altid vanskeligt at finde balancen, hvis ikke der er et væsentligt overskud, fordi balancen imellem udlejningsbyggeri og parcelhusbyggeri hele tiden skifter efter folks ønsker ud fra den almindelige økonomiske udvikling. Hvis vi får en forholdsvis lav rente og en forholdsvis pæn inflation, vil det stimulere ejerboligbyggeriet, og så vil der blive et overskud af udlejnings-ejendomme. Derfor er jeg nødt til at konstatere, at det sådan set ikke er mangelen på boliger, det er fordelingen, der ikke svarer til de øjeblikkelige ønsker hos befolkningen.

Men alligevel mener vi i kristeligt folkeparti, at det er væsentligt at fastholde beskæftigelsen i byggesektoren, for kun ved at fastholde i alt fald et vist minimum af beskæftigelse i byggesektoren er det muligt at fastholde og udvikle den eksport af boliger, vi har, og den er efterhånden særdeles væsentlig.

Derfor mener vi i kristeligt folkeparti, at der på forskellig led må arbejdes på at fastholde beskæftigelsen på boligområdet, og

derfor er det nødvendigt at fastholde og udvikle en flerstrengt beskæftigelsespolitik både indirekte og direkte, således at vi altid kan fastholde et vist minimum af bygningshåndværkere. Hvis man vil føre sådan en politik, hvad vi mener denne regering vil, så vil det kun være til gavn for kvaliteten af boligbyggeriet i fremtiden, og det vil være til gavn for nationaløkonomien, idet kun en sådan politik vil være en garanti for eksportudviklingen på dette område.

Boligministeren (Bollmann):

Den redegørelse om byggeriets situation, vi har debatteret her i dag, er, som det allerede er sagt, fremkommet efter et ønske fra folketetinget i februar måned.

Redegørelsen baserer sig dels på statistiske oplysninger, der ifølge sagens natur må have en vis alder, dels på vurderinger og skøn, som også ifølge sagens natur må være behæftet med en vis usikkerhed. Det må også gælde de tal, hr. Knud Damgaard kom med.

Det er sagt om redegørelsen, at den ikke er særlig optimistisk, og det er muligvis korrekt. Jeg vil da gerne sige, at der jo heldigvis sker noget hele tiden, og at der heldigvis også sker noget i positiv retning på dette område. Siden redegørelsen er udarbejdet, er der rent faktisk kommet adskillige positive ting og tal frem, der medfører, at helhedsbilledet for byggeriet ikke behøver at males i så sorte farver, som enkelte her i dag gerne har villet gøre det.

Jeg skal gerne indrømme, at jeg ikke i redegørelsen har villet være overoptimistisk eller opstille alt for store forventninger, men når man ser på de faktiske tal, der er indgået i den allerseneste tid, er man ikke i tvivl om, at der er ved at ske en markant ændring i byggeriets situation til det bedre i forhold til den udvikling, vi har været vidne til gennem de senere år.

Jeg skal ikke her i dag gentage alle de oplysninger og vurderinger, vi giver i redegørelsen, men jeg kan sige, at der jo er sket ting her i folketetinget siden den 10. maj 1983.

Her tænker jeg for det første på – hvad andre også har været inde på – at vi har vedtaget en ændring af realkreditloven om belåning af fritidshuse. Der er for mig ingen tvivl om, at det vil betyde en væsentlig beskæftigelsesudvidelse inden for denne sektor.